

ویداد خلاف مرغوب و منافی مطلوب آن حضرت بود و معهدا
از آن جانب امری که محرك و ملهمه جنبان ملاقات باشد بظهور
نپیوست لاجرم خدیو دعایق شناخ دانش آثین باوجود این
مراتب و مقدمات بادی ملازمت شدن را بی لطف دانعنه بحکم
تفاقای حال ترک آن عزیمت که قبل ازین مرکوز خاطر قدسی
شیم بود نمودند و چون در خلال این احوال خبر توقف دارا بی
شکوه در دهلی و مراتب فتنه مکالی او چنانچه سمت گذارش
پافت بهم اجمع جاه و جلال رسید و دفع ماده شورش و فساد و قطع
ریشه خصومت و عنادش بر ذمه همت علیا لزم بود و تهاون
و تاخیر در آن خلاف آثین رای و تدبیر مینمود کفایت شر آن
بد اندیش وجه عزیمت جهان کشا ماختند *

حضرت موکب مسعود از مستقر سلطنت خدا داد
بصوبه دار الخلافه شاه جهان آباد و شرح سوانح دیگر

چون رای عالم آرای و همت مملکت پیرایی حضرت
شاهنشاهی باقتضای مصلحت دولت و اقبال عازم این نهضت
همایون فال گشت بر خاطر ملکوت ناظر چنین پرتوانگند که مهین
شعبه دوچه جاه و جلال گزین باوہ نهال حشمت و کمال بادشاهزاده
علیقدور محمد سلطان را با جمعی از جنود قاهره در مستقر
الخلافه اکبرآباد گذاشته خود با بقیه مواکب گردون شکوه متوجه
مقصد گردند لاجرم آن و الا فزاد را بنظم امور آن مقرارونگ خلافت
معین ماخته بمرحمت خنجر مرصع با علاقه مروارید و دوزنجیر

نیل و دو اسپ عربی و شصت اسپ ترکی و انعام دولگ روپیه
 نواختند و اسلام خانرا بخدمت اتابیقی آن نهال گلشن دولت
 و فاضلخان را بجهت خدمت اعلیٰ حضرت و پرداخت مهمات
 بیوتات و رتق و نتق امور کارخانجات سرکار خاصه شریفه که اکثر
 در آن مرکز حشمت بود و ذو الفقار خان را بحراست قلعه مبارک
 مقرر نمودند و تقریخان را که در معالجه حضرت اطیع مهاعی
 جمیله و تدبیر لیقه بظهور رسانیده بمزاج اشرف اهنا شده بود حکم
 فرمودند که در خدمت آن حضرت بوده بعلاج بقیده کوفت و تدبیر
 صحت مزاج مقدس قیام نماید و اورا بعنایت خلعت خاص و
 جمد هر مرضع باعلاقه مروارید و انعام مه هزار اشرفی کامیاب مراهم
 بادشاهه گردانیدند و بیست و دوم ماه مبارک رمضان فتح و ظفر
 همرکاب و نصرت و اقبال هم عنان بعزم دار الخلافه شاه جهان آباد
 از محترقر صریر ملطنت ابدی بنیاد نهضت نموده موضع بهادر پور
 را از انوار فیض نزول فروع میمذت بخشیدند و درین روز نوگل
 حدیقه سلطنت تازه نهال گلشن عظمت بادشاهه زاده ارجمند عالی
 تبار متوده شیم محمد اعظم بر موجب فرمان خدیو جهان بخدمت
 جد امجد والا مکان شناخته باحراز شرف ملازمت آن حضرت سرمایه
 دولت و معادت بر گرفتند و پانصد مهر و چهار هزار روپیه بطریق
 نذر گذرانیدند حضرت اطیع بدیدار قره باصره دولت و کامرانی مسرت
 و شادمانی اندوخته آن ثمرة الغواد سلطنت و جهانگانی را در آغوش
 عاطفت و مهریانی کشیدند و بالتواع عغایبات و مراهم نوازش نموده
 رخصت معاددت بخشیدند و هو روز دیگر آنجا مقام شده بیست